Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 195 (1695) ♦ Четвер, 16 жовтня 1997 року ♦ Ціна договірна

Не вродило – погано. Добрий врожай – ще гірше

Зерно у величезному бурті, що його спішно розгрібали, вантажили в автомашини десятків зо два працівників КСП, «горіло», понад ним курився «димок», дене-де воно не тільки посіріло, а вже й почорніло.

Ситуація типова для багатьох господарств Причорномор'я. Внаслідок частих дощів, які не припиняються й нині, вегетаційний період зернової кукурудзи продовжився, вона й сьогодні ще на багатьох масивах остаточно не визріла. Особливо там, де висівали пізньостиглі сорти й гібриди.

(Закінчення на 4-й стор.).

Парламентська хроніка

Доля закону про вибори — в руках Президента

Ранкове засідання 15 жовтня

Пленарне засідання розпочалося пізніше, ніж завжди, бо на нараді депутатських груп і фракцій, яку проводив Голова Верховної Ради Олександр Мороз, обговорювалася подальша робота над законом про вибори. Адже напередодні 91 депутат подав 52 зауваження до нього. Тимчасова спеціальна комісія, проаналізувавши їх, дійшла висновку, що розгляд усіх пропозицій потребує надто багато часу. З цим погодилася і рада фракцій.

(Закінчення на 2-й стор.).

Увага, «гаряча» лінія!

23 жовтня, у четвер, гостем нашої редакції і вашим співрозмовником, шановні читачі, буде Голова Верховної Ради України Олександр Олександрович Мороз.

«Гарячий» телефон 225-40-25

цього дня до ваших послуг з 19.00 до 20.30. Телефонуйте і ви матимете змогу почути відповіді на запитання, що вас хвилюють, безпосередньо від глави парламенту.

Усі запитання і відповіді буде опубліковано в газеті. У вас також є час надіслати запитання письмово на адресу редакції.

На конвертах робіть позначку — «гаряча» лінія.

ЕКС-ДОНОР потребує вливання

Наприкінці минулого року індустріальна Донеччина перейшла із розряду донорів до категорії реципієнтів: чи не вперше за всю історію регіону споживання електроенергії перевищило її виробництво. Факт перетікання струму в іншому напрямі можна розцінювати як промовистий символ «перевернутої» економіки. Загальне виробництво електроенергії в області за останні шість років скоротилося вдвічі — до 30 мільярдів кіловат-годин на рік.

(Закінчення на 6-й стор.).

Взаємокорисна розмова

14 жовтня перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко прийняв депутата палати представників парламенту Японії, генерального секретаря Парламентської асоціації японо-української дружби Хакую Янагісаву. Цей впливовий політичний діяч очолює японську делегацію, яка прибула в Україну для передачі гуманітарної допомоги — обладнання супутникового зв'язку та мобільних телефонів на суму близько мільйона доларів — Українському національному центрові швидкої допомоги і травматології.

Відбулася взаємокорисна розмова, в ході якої порушувалися питання україно-японських відносин. Зокрема, йшлося про подальший розвиток міжпарламентських зв'язків, продуктивний обмін делегаціями, проблеми законодавчого забезпечення економічного співробітництва обох країн тощо.

У розмові, яка проходила в дусі доброзичливого конструктивізму, взяв участь народний депутат, керівник групи народних депутатів України з міжпарламентських зв'язків з Японією, міністр транспорту Валерій Череп.

Від Алмати до Бішкека

За підсумками візиту Президента України Леоніда Кучми до Казахстану було підписано декларацію про подальший розвиток співробітництва двох країн, а також вісім угод, зокрема про співробітництво в галузі дослідження і використання космічного простору.

Сьогодні розпочинається візит Президента України до Киргизстану.

Скандал

Павло Лазаренко звернувся до суду

Пообіцявши нічого поганого не говорити на адресу свого попередника, Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко незабаром заявив, наче на столі у Павла Лазаренка лежав зошит з розграфленими навпіл сторінками: зліва — що зробити для себе, справа —для держави. І, мовляв, над усе піклувався, щоб виконувалося намічене для власного добробуту. Павло Іванович однозначно спростовує щось подібне. Отож він і звернувся з позовом до суду на теперішнього главу Кабміну. Створювати такий прецедент у державі, захищати свою честь і гідність, пояснив Павло Іванович, його спонукали занадто активними і одновічними намаганнями заплямувати мало не все, що пов'язане з його ім'ям і роботою і в Дніпропетровську, і в Києві.

(Закінчення на 2-й стор.).

P.S.

- 50 артилерійських снарядів виявлено на майданчику «Вторчормету» у Дніпропетровську.
- У столичному культурному центрі «Український дім» відкрито 4-й міжнародний туристичний салон «Україна-97».
- У Запорізькій області внаслідок зливи підтоплено 106 приватних будинків.
- Страшне інфекційне захворювання — сибірка — з'явилось у Краматорську Донецької області.

З 10 жовтня відділення зв'язку розпочали передплату періодичних видань України, Росії, країн СНД та далекого зарубіжжя на 1998 рік.

Нагадуємо передплатну вартість наших видань: «Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос Украины» російською мовою (інд. 60997) – річна — 24 гривні, на 6 місяців — 12 гривень, 3 місяці — 6 гривень, місяць — 2 гривні.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідатора аварії на ЧАЕС: «Голосу України» (інд. 40224) і «Голоса Украины» (інд. 40223) на рік — 18 гривень, 6 місяців — 9 гривень, 3 місяці — 4,50 гривні, 1 місяць — 1,50 гривні.

ПЕРЕДПЛАТА-98

Наша модель зацікавила німецьких колег

Група українських фахівців у сфері засобів масової інформації протягом восьми днів вивчала досвід діяльності мас-медіа Німеччини, провела ряд зустрічей з депутатами бундестагу, керівниками федеральних пресових служб та журналістських організацій, відповідальними працівниками адміністрації федерального президента тощо. До складу групи входили народні депутати України голова парламентського Комітету законодавчого забезпечення свободи слова та діяльності засобів масової інформації Віктор Понеділко і член цього комітету та ініціатор закону про громадське телерадіомовлення Віталій Шевченко, працівники адміністрації Президента України Вадим Долганов і Віктор Циганов, відомі журналісти Юрій Шкарлат та Сергій Шолох. Разом з німецькими фахівцями вони входять до організаційного комітету міжнародної конференції з питань розвитку українських мас-медіа у контексті загальноєвропейських процесів, що має відбутися в Києві наприкінці цього року.

Інтерес німецьких політиків та фахівців до цієї проблематики викликаний ухваленням в українському парламенті закону про громадське телерадіомовлення, що невдовзі повторно розглядатиметься Верховною Радою з урахуванням пропозицій Президента України Л. Кучми. Українська модель реформ електронних засобів масової інформації має чимало спільного з так званою дуальною системою функціонування преси, радіо й телебачення в Німеччині виключно на засадах публічного та приватного права, що вважається однією з найкращих в Європі. Тому німецькі фахівці спершу побували в Україні і вивчили наш законодавчий досвід, а потім від імені фондів імені Ф. Еберта (Соціал-демократична партія) та імені К. Аденауера (Християнсько-демократичний союз) запросили українців до себе.

Німецькі експерти високо оцінюють законодавчі ініціативи українських фахівців і вважають закон про громадське телерадіомовлення першим вдалим кроком у поетапному роздержавленні українських ЗМІ та облаштуванні інформаційного простору згідно з міжнародними домовленостями й у відповідності з вимогами Ради Європи.

Комітет законодавчого забезпечення свободи слова та діяльності засобів масової інформації Верховної Ради України передбачає здійснення ряду інших заходів у контексті розвитку і співпраці в інформаційній політиці із законодавцями та мас-медіа Німеччини. Це принесе обопільну користь.

Прес-служба Верховної Ради України

Доля закону про вибори — в руках Президента

Ранкове і денне засідання 15 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

Олександр Мороз після реєстрації депутатів на пленарному засіданні повідомив пропозицію ради фракцій. Зокрема, йшлося про те, щоб виключити із закону 54 статтю, в якій було зазначено, що зміни до закону можуть вноситися не пізніше, як за рік до виборів. Крім того, рада фракцій погодилася з пропозицією дати право на висунення кандидатів у депутати зборами громадян і трудовими колективами. Сесія підтримала такі підходи, але внесла відповідні зміни до закону, і 238 депутатів ухвалили закон в цілому. Тепер його доля повністю залежить від волі Президента.

Опісля депутатських запитів Верховна Рада приступила до обговорення проекту постанови «Про розміри вартісної межі малозабезпеченості, мінімальної заробітної плати та мінімальної пенсії за віком». Обидва співдоповідачі — віце-прем'єр-міністр з соціальних питань Микола Білоблоцький та заступник голови Комітету з питань соціальної політики та праці Верховної Ради Іван Чиж — зійшлися в одному: так жити далі не можна. Однак уряд погодився підняти мінімальну заробітну плату лише до 35 гривень. І в майбутньому поступово довести її до рівня прожиткового мінімуму. Однак конкретних термінів не було названо.

Водночас Іван Чиж вважає, що мінімальну зарплату можна підняти з 1 січня до 45 гривень і поступово збільшити її до 73,3 гривні до першого жовтня наступного року. Обговорено проект постанови.

Найрадикальнішим був, як завжди, виступ Наталі Вітренко, яка запропонувала відправити уряд у відставку. Водночас вона заявила, що за два тижні зможе вивести Україну з кризи. Проте її позиція — про невідповідність проекту постанови Верховної Ради Конституції — підтримки в залі не знайшла. Сесія не підтримала і пропозицію уряду. Більшість проголосувала за проект, підготовлений Комітетом з питань соціальної політики та праці.

Отже, готуйте гаманці. З першого січня мінімальна заробітна плата підвищується до 45 гривень.

Верховна Рада водночас внесла до порядку денного питання про компенсацію грошових заощаджень, адже в бюджеті поточного року було передбачено надання двохсот мільйонів гривень на цей захід. Однак ані Кабмін, ані Ощадний банк України поки що нічого не зробили для виконання рішення Верховної Ради. Після бурхливих дебатів сесія прийняла постанову, за якою передбачається заслухати звіт уряду про виконання постанови Верховної Ради наступного місяця.

Потім депутати почали розгляд звернення Президента України стосовно закону України «Про місцеві державні адміністрації». Доповідач Валерій Терець у своєму виступі звернув увагу на те, що Верховна Рада двічі долала вето Президента на цей закон. Однак глава держави його не підписав, чим порушив Конституцію.

Утім, згодом Верховна Рада вирішила піти на компроміс і розглянула зауваження. Адже відсутність цього закону, як підкреслив у своєму виступі Голова Верховної Ради Олександр Мороз, блокує дію Закону «Про місцеве самоврядування».

Здавалося, перше голосування дасть змогу внести пропоновані главою держави зміни. Проте депутати ніяк не могли погодитися з тим, що Президент порушив Конституцію, вважаючи, що розгляд його зауважень може створити небезпечний прецедент. Відбулася дискусія з процедури розгляду поправок Президента. Врешті, Владислав Носов переконав Верховну Раду, що зауваження Президента можна проголосувати як зміни до закону. Після тривалих дебатів сесія погодилася прийняти всі зауваження Президента, окрім статті 10. 226 депутатів підтримали в цілому закон про зміни і доповнення до Закону «Про місцеві державні адміністрації».

Володимир КОРОЛЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Скандал

Павло Лазаренко звернувся до суду

(Початок на 1-й стор.).

Павло Лазаренко на зустрічі з дніпропетровськими журналістами заявив, що це не може не хвилювати. І не лише тому, що відбувається умисна і цілеспрямована компрометація особисто його. У Дніпропетровській області нині працюють десятки всіляких комісій і ревізій, які вперто шукають хоч якісь зловживання з боку Павла Лазаренка і його співробітників. Не знаходячи їх, вдаються, по-перше, до фальсифікацій, а по-друге, каже Павло Іванович, безпідставно розправляються з тими кадрами керівників і господарників, з якими він працював, ще очолюючи обласну держадміністрацію.

Журналісти звернули увагу на «цікавий» момент в інтерв'ю, яке дав агентству преси «Дніпро» нинішній глава облдержадміністрації Віктор Забара. На запитання, чи складається в області реальна загроза протиборства двох гілок влади, він погодився, що «проблема існує». А далі навіть застеріг обласну раду на чолі з Павлом Лазаренком, що це «прямий шлях до дестабілізації ситуації в області». Хоч коли АП «Дніпро» нагадало Віктору Миколайовичу про не вельми приємну оцінку, яку дав Дніпропетровщині Валерій Пустовойтенко, він чесно зауважив, що «сказане Валерієм Павловичем потребує істотного доповнення». У тому розумінні, що не все тут настільки погано, як малював прем'єр — «область одна з небагатьох активно гасить заборгованість у виплаті пенсій, заробітної плати в бюджетних організаціях». Отож, має з чого. То дійсно виникає запитання, хто насправді дестабілізує ситуацію, тримаючи область і її кадри в напруженні?

Павло Лазаренко пояснив журналістам, ясна річ, своє бачення і розуміння причин того, що коїться навколо нього. Це, по-перше, вже сумна традиція теперішніх владних структур України: і від невдач, і від неспроможності ефективно займатися економікою —відволікати увагу населення резонансними «розвінчуваннями» начебто винуватців усіх наших бід. Хліба немає, зате «видовищ» — скільки завгодно. Досить пригадати історії з Леонідом Кравчуком, а особливо з Юхимом Звягільським та іншими попередниками Павла Лазаренка на посаді прем'єра, які після «галасу» лускали, мов мильні бульки. Отож простежується певна «технологія».

А по-друге, в країні явно стартували виборчі кампанії і наступного, і 1999 року. І Павло Іванович становить для тих, хто нині на олімпі влади, загрозу. Тим паче, що він очолює і групу «Єдність» у Верховній Раді, і партію «Громада», соціал-демократична програма якої досить ґрунтовна, приваблива і перспективна. І містить у собі конструктивну опозицію до того, що відбувається в Україні тепер...

Хоч поки що, очевидно, треба виокремити інше. Павло Лазаренко чи не першим з-поміж особистостей його рівня дав зрозуміти, що усі ці неправедні «традиції» сутичок та «компроматів» у виконанні державних мужів і чиновницької раті дійсно дестабілізують, заплутують та спустошують морально наше суспільство, і їх можна зупинити лише утвердженням правових засад в Україні. Істина в останній інстанції має бути винятково за судовою владою. І Павло Іванович, якщо на те вже пішло, подав позов до суду не тільки на Прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка, а й з приводу поширення владними структурами через деякі засоби масової інформації фальсифікацій, як на його переконання, з приводу перебігу вчорашніх та нинішніх подій і в Дніпропетровській області, і в державі.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

P. S. На кого завтра валити будемо? Сумно, панове...

У ватрі осені горять вчорашні ціни

Замість репортажу

Полювання на харчі актуальне й для бідних, й для багатих, хоча ще яскравіше виявляє суспільні розбіжності. І те, що продуктові магазини нині перенасичені всякими-всілякими делікатесами, лише підкреслює фінансову безвихідь переважної більшості. Особливо, коли накочується хвиля чергового підвищення цін.

Як нас запоконовали компетентні джерела, нова система нарахування податку на додану вартість не спричинить істотного осіннього подорожчання. Проте доходити висновку краще самостійно, у торговельних точках — за допомогою випробування гаманця на платоспроможність.

У цей гастроном на проспекті Перемоги — один з найдорожчих у столиці — забігаю нерідко, адже він найближчий до редакції. Вчора ввечері, вивчаючи цінники на практиці, переконалася, що порівняно з червнем—липнем кіло сосисок замість 6 коштує 7,6, «Лікарської» ковбаси — 9,6 (замість 7), імпортні курячі стегенця — 7 (замість 5) гривень. Найдешевший у цьому гастрономі з твердих сирів (11,4 грн. за кг проти попередніх 7,5—8 грн.) брати не стала: можна знайти і за «скромніші» гроші. «Сервелат» і «Московську» (16,6 грн. за кг проти 11 грн.) — аналогічно.

Заплющила очі на цифри та спокусилася пачкою вершкового «Селянського» масла за старою ціною (1,5 грн.), літром молока — 1,1 грн. (було 0,9 грн.), кефіру — 1,42 грн. (було 0,95 грн.). Щодо яєць (2,2 грн. десяток проти 1,4 грн.) вирішила не поспішати: в суботу на базарі знайду на 50 копійок дешевші.

Поглянувши на годинника, задоволено констатувала, що час дозволяє продовжувати цей похід. І вирушила до найближчих до мого дому трьох державних продмагів на Печерську. Там на мене чекали надвичайно недорогий «Російський» сир (7,5 грн. за кг) та кіло цукру (вже не за 0,8, а за 1,5 грн.). Оцінка поглядом прилавки: основні продукти, як днями й повідомляв Держкомстат, таки подорожчали. Проте, навіть будучи відмінником з арифметики, нелегко простежити відповідність нових цінників даним статистиків. Скажімо, середньоукраїнські показники приросту цін на яйця (8,7%) та цукор (12,6%) вступають у суперечність із побаченим. На ці продукти ми змушені витрачати грошей приблизно у 1,5 раза більше, ніж раніше. Та й, здавалося б, незначний загальний відсоток зростання цін — 2,1 — розчиняється в реальній картині та після огляду магазинної ситуації не видається таким уже кумедним.

Не випадково своєрідною розвагою для мудрішої господині, яка має зайву годинку, є подорожування численними магазинами, комерційними «скляшками», часті візити на базари. Ціни скрізь різні, а це створює ілюзію незначної, та — економії.

Звільнені від транспортного мита, проте змушені жебракувати, пенсіонери, аби на чомусь виграти, дістаються околиць Києва, де продовольчі магазини цінами не так жахають. Щоправда, такі мандри заводять у глухий кут любителів визначати загальні тенденції приросту цін. Утім, це — справа Держкомстату...

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

А тим часом, досліджуючи цінові нововведення, власні кореспонденти «ГУ» повідомляють.

Михайло ВАСИЛАШКО з Хмельниччини: Це — третя область у республіці після Тернопільської та Волинської, де вартість споживчого кошика з 22 продуктів найнижча у державі. Неабиякими зусиллями місцевій владі вдається утримувати ситуацію під контролем і певною мірою гальмувати ціни. Найрізкіше зросли ціни на яйця — 30,3, борошно — 21,5 та хлібобулочні вироби — 21,8. Саме ці продукти на тлі України були дешевими. Разом з тим помітно впали ціни на олію — на 6,1 та цукор — на 17,3 %.

Сергій ПАВЛЕНКО з Чернігівщини: Місяць-півтора тому зросла вартість ковбас на 40—60 копійок за кг. Почала знижуватися ціна на цукор — від 1,6 до 1,4 грн. за кіло. На 1,5 грн. подешевшала олія (3 грн.).

Віктор ХОМЕНКО з Автономної Республіки Крим: Ціни на хліб не підвищилися. Олія подешевшала від 3 до 2 грн. за літр. Цукор — від 1,8 до 1,25 грн. за кг. На ринках Сімферополя ціни нижчі, ніж у магазинах.

Самоврядування: проблеми зростання

Тісно місту в «пелюшках»

ЇДЕШ трасою з Одеси на Миколаїв, обабіч якої тягнуться широкі поля, а вибалками вигулькують уквітчані садами села, й раптом трохи осторонь, поміж Аджаликським і Тилігульським лиманами, несподівано постає перед тобою білокам'яне місто, за яким синіє своїм безмежжям Чорне море. То — Южне, порівняно молоде (наступного року відзначатиме своє 20-річчя) місто портовиків і хіміків. Споруджувалося воно водночас з двома гігантами — морським торговим портом Южний та Одеським припортовим заводом — для їхніх працівників. Донедавна мало статус селища, а ось уже чотири роки — місто обласного підпорядкування. Майже стільки часу очолює тамтешні раду й виконком Олександр Журавель, по-теперішньому згідно із Законом «Про місцеве самоврядування в Україні» — міський голова, котрий вважає: коло турбот і обов'язків розширилося, а ось правовий статус понизився.

— Міркуйте самі. По-перше, міський голова не може бути депутатом будь-якої ради, а отже, відстоювати інтереси своєї територіальної громади, приміром, в обласній раді. По-друге, обирає його вся територіальна громада, а рішення про недовіру й навіть про дострокове припинення його повноважень може прийняти міська рада. Значить, увесь час пильнуй, озирайся довкіл, щоб не піти супроти когось із депутатів, хай навіть він не правий, хай діє всупереч інтересам громади, зважає лиш на власні чи вузькогрупові...

— Один-два депутати міського голову з посади не зіпхнуть...

— Це ще як казати. У нас у міськраді 25 депутатів. То 13 з них не так уже й важко на потрібний лад налаштувати. Та коли ще багато хто разом працює, перебуває в підлеглих, товариських чи родинних зв'язках, має спільні інтереси... Що не кажіть, а певніше почував би себе міський голова, якби його й усували з посади ті, хто обирав, — територіальна громада.

— Гаразд. Погляньмо на Закон про місцеве самоврядування ширше. Одного разу, виступаючи на засіданні Кабінету міністрів, Президент України Леонід Кучма сказав: ні ладу, ні влади той закон, мовляв, не додав, ви теж так думаєте?

— Щодо ладу, то він не тільки від місцевого самоврядування залежить, а й від держадміністрацій на місцях, уряду країни, самого Президента та його адміністрації врешті-решт. Певно, коли всі разом діятимуть ініціативно й наполегливо, тільки тоді й отой лад і з'явиться. А щодо влади... Вона реальна тоді, коли підкріплена фінансово, матеріально. Новий закон такі підвалини начебто закладає. Та на практиці камені спотикання залишаються. Візьмемо головне: фінанси, бюджет. Держава, сказано в законі, гарантує органам місцевого самоврядування доходну базу, достатню для забезпечення населення послугами на рівні мінімальних соціальних потреб. Саме на останні слова — «мінімальні соціальні потреби» — й хотів би звернути увагу. Вони означають: усіх стригтимуть під один гребінець. Й у тих, хто працював краще над поповненням місцевого бюджету, «надлишки» вилучатимуть, щоб спрямувати їх туди, де працювали гірше. Щоб їх підтягти до того усередненого й, ніде правди діти, сьогодні досить низького рівня мінімальних соціальних потреб. Одне слово, соціалістична зрівнялівка — в дії.

— Даруйте, та чи не було б то занадто для Южного, якби всі податки, що їх платять два ваших підприємства-гіганти, маючи, до речі, загальнодержавний статус, спрямовувати тільки в одне ваше місто?

— Мова не про це. Справді, припортовий завод і морський порт дають десь близько 15 відсотків усього бюджету області. У нас — 25 тисяч населення, в області — 2,6 мільйона. Ясно, що туди і державі загалом має надходити більша частка податків. До речі, далеко не всі з них зараховують до місцевих бюджетів. А з тих, що зараховують, більше має залишатися там, де краще працюють, щоб стимулювати ще кращу працю. Інакше, який у ній сенс? Таке моє переконання. Й така думка мешканців Южного: дбайливість має заохочуватися. Отож, слід запровадити принцип: більше дав — більше тобі залишається. Розумію, що в згадуваному законі всі деталі навряд чи можна було передбачити. Але ж щороку прийматимуть державні й місцеві бюджети — там саме слід ураховувати віддачу й потреби конкретних територіальних громад. А це реально тоді, коли бюджети формуватимуться не згори, а знизу.

— Про внесок мешканців Южного до бюджету сказали. А потреби — вони що, вищі, ніж у інших?

— Вищі. Місто наше, відомо, молоде, багато що треба ще облаштувати. Не тільки міська мерія не має, по суті, приміщення, а й правоохоронні, інші органи — вони розташовані по квартирах, у підвалах. Немає власної АТС, користуємося послугами малопотужної відомчої, отож не то що квартирні, а й службові телефони для більшості недоступні. Ніяк не добудуємо власні лікарню, пологовий будинок — мусимо везти хворих, вагітних за 40 кілометрів до Одеси, що не виключає трагічних випадків. Ще багато чого можна назвати. Хоча б таке: півтора року тому ми повністю прийняли відомче житло — а це, вважай, усе місто — під свою опіку. Як утримувати його? Уклали договір із заводом та портом, щоб до 2000 року спільно дбати про об'єкти соцкультпобуту. Це, однак, тимчасовий вихід із ситуації. Та ще — добра воля керівників підприємств Валерія Горбатова й Володимира Іванова. А в принципі на все те місто повинно мати власні кошти. І піклуватися, аби дедалі більшало у нього платників податків, які бюджет справно поповнювали б. Тим більше, що інтерес вітчизняних та зарубіжних інвесторів до нашого регіону, розташованого на перетині великих транзитних вантажопотоків, останнім часом дедалі зростає.

— І кидають тут якорі?

— На жаль, не так часто. На заваді великою мірою наша територіальна скрута: не маємо де, по суті, виділяти площі для нового будівництва, розширення старого. Що там казати: місто розташоване на березі моря, а власного виходу до нього не має — 200-метрова прибережна смуга, де мали б пляжі облаштувати, належить сільському Комінтернівському районові. Й саме місто та його промислову зону розділяють поля цього району. Навпростець — чотири кілометри, а об'їзною дорогою — всі 17. Упродовж років ставимо питання про приєднання до міста навколишніх сільрад: тамтешні мешканці — за, облрада — теж, у Києві знайшли розуміння, а Комінтернівська райрада згоди ніяк не дає.

— Так на тих полях хліб вирощують, а ви хочете їх бетоном та залізяччям поначиняти. Що тоді їсти будемо?

— От-от, і ви на справу дивитеся однобоко й упереджено. От 16 тисяч гектарів землі, а йдеться саме про стільки, ми в межі міста включати не збираємося. Й у межі промислової зони — теж. Хай собі люди вирощують хліб і до хліба. А ми, зустрічно, відкриваємо переробні підприємства, магазини. Й тільки коли справді виникатимуть нагальні потреби, може йтися передусім про неугіддя, маловикористовувані ділянки. Тоді можна було б у встановленому порядку, через Верховну Раду, вилучати землі під житлове чи промислове будівництво. А так, що маємо? Більшість мешканців навколишніх сіл працюють на наших підприємствах, у господарствах робочих рук не вистачає, а в результаті — низькі врожаї, занедбане тваринництво. Якби місто було прямо зацікавлене у стані справ у навколишніх селах і поширювало на них свою владу, то багато що вдалося б змінити: зміцнити матеріально-технічну базу сільгосппідприємств, створити мобільні механізовані загони, щоб орати, сіяти, врожай збирати. Та й соціальні проблеми краще розв'язувалися б. Уже тепер мешканці сіл йдуть до нас у поліклініку, магазини та побутові пункти, діти — до міських шкіл. І все це — ніби без законних підстав, хоча людям саме так краще, зручніше, вигідніше. Закон про місцеве самоврядування подібних колізій не тлумачить, хоча вони виникають у багатьох містах. Очікуємо, що Верховна Рада, прийнявши закон про територіальний устрій в Україні, проект якого, знаємо, вже підготовлено, й отакі проблеми допоможе тим самим розв'язати. Відомо, що парламент має намір прийняти ще цілу низку законів, які сприятимуть становленню й зміцненню місцевого самоврядування. Залишається сподіватися, що цей процес не затягнеться. Адже на місцях їх очікують з нетерпінням.

— Наскільки мені відомо, генеральним планом розвитку Южного до його 20-річчя передбачалося мати у місті 60 тисяч мешканців. Хай не вийшло до цього ювілею, до 30-річного здійсниться. Не заради наміченої колись цифри, звичайно ж. А як ознака того, що місто не зупинилося у своєму розвиткові. Й що позитивним процесам сприяло ефективне місцеве самоврядування.

— Дякую за добрі побажання. А в перспективи ми віримо.

Розмову вів Георгій ВОРОТНЮК.

Южне
Одеської області.

ПОСТАНОВА

ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звіт про виконання Державного бюджету України за 1996 рік

Заслухавши та обговоривши доповідь Міністра фінансів України про виконання Державного бюджету України за 1996 рік, Верховна Рада України відзначає, що при виконанні Державного бюджету України у 1996 році мали місце порушення Закону України «Про Державний бюджет України на 1996 рік», зокрема: не виконано 19 із 26 запланованих статей доходів у 1996 році, що є наслідком недосконалого планування і завищення макроекономічних та бюджетних показників; допущено порушення принципів пропорційності та пріоритетності фінансування витрат бюджету, передбачених Законом України «Про бюджетну систему України», що обумовило відхилення в структурі видатків зведеного і Державного бюджетів України.

Нижче середнього рівня, як і у 1995 році, профінансовані видатки на соціальний захист населення (60,3 відсотка), додаткові витрати на будівництво житла за рахунок коштів населення — на 4,5 відсотка, а Фонд соціального захисту інвалідів — на 22,6 відсотка. Фінансування по деяких статтях видатків взагалі не проводилось. У той же час видатки на утримання органів виконавчої влади профінансовані з перевищенням встановлених законом сум.

На підставі постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України використано з державного бюджету 626,15 млн. гривень, які включені у звіт внаслідок безпідставно проведеного взаємозаліку заборгованості між акціонерним товариством «Укргазпром», Державним казначейством України і Державним комітетом України по матеріальних резервах. Кабінетом Міністрів України без згоди Комітету Верховної Ради України з питань бюджету у два рази перевищені затверджені бюджетні видатки з Резервного фонду Кабінету Міністрів України.

З метою виявлення всіх допущених у процесі виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 1996 рік» порушень Верховна Рада України **постановляє:**

1. Рекомендувати Генеральній прокуратурі України до 1 грудня 1997 року вивчити стан додержання законодавства при фінансуванні видатків Державного бюджету України у 1996 році, а також перевірити матеріали по фактах порушення податкового законодавства, безпідставного надання пільг щодо сплати податків суб'єктами підприємницької діяльності та їх кредитування за рахунок бюджетних коштів.

У разі виявлення порушень, у тому числі й посадових зловживань, пов'язаних із виконанням Закону України «Про Державний бюджет України на 1996 рік», вирішити питання щодо притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

2. Рахунковій палаті Верховної Ради України здійснити перевірку:

— обгрунтованості здійснення видатків з Державного бюджету України на 1996 рік по обслуговуванню внутрішнього та зовнішнього державного боргу;

— дотримання вимог законодавства щодо надання пільг суб'єктам підприємницької діяльності по експопту та імпорту товарів, а також своєчасного перерахування Державним митним комітетом України коштів до Державного бюджету України;

— вивчити порядок використання коштів позабюджетних фондів.

3. Комітету Верховної Ради України з питань бюджету узагальнити пропозиції та зауваження народних депутатів України щодо звіту про виконання Державного бюджету України за 1996 рік та при необхідності внести на розгляд Верховної Ради України відповідні законопроекти.

4. Вважати безпідставним включення до звіту про виконання Державного бюджету України за 1996 рік по доходах і видатках 626,15 млн. гривень як таких, що включені до нього внаслідок незаконно проведеного 31 грудня 1996 року взаємозаліку заборгованості між акціонерним товариством «Укргазпром», Державним казначейством України та Державним комітетом України по матеріальних резервах.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

Київ, 9 жовтня 1997 року.
№ 563/97-ВР.

Попит і пропозиція

І по вусах тече, та не всім випадає

НА ПОЗАБІРЖОВОМУ ринку ажіотажний попит мають, крім інших, акції двох підприємств — АТ «Вінницяобленерго» і Ладижинської ДРЕС.

За пакет акцій останньої, наприклад, фінансові посередники пропонують ціну, що втричі перевищує номінальну. 1,5 тис. грн. — це вже неабияка сума. Цінні папери «Вінницяобленерго» вони готові придбати за не набагато нижчу вартість.

Радіо, газети в обласному центрі, здається, закидані оголошеннями на кштальт: «Придбаємо на вигідних умовах акції підприємств енергетики». Мисливців за такими цінними паперами можна побачити безпосередньо біля віконець пунктів їх видачі. Спеціалісти регіонального відділення центру сертифікатних аукціонів наводили приклади, коли на тій самій Ладижинській ДРЕС акції у робітників скуповують керівники і спеціалісти середньої руки.

На запитання, чим зумовлено такий інтерес, заступник голови регіонального відділення Фонду держмайна Петро Гишко відповів жартом: «Енергетика, самі розумієте, вона і в Африці енергетика. Це основа діяльності не лише народногосподарського комплексу, а суспільства загалом. Тому за неї завжди платитимуть».

Є ще одне пояснення такого ажіотажного попиту. Відповідно до Указу Президента «Про структурну перебудову в електроенергетичному комплексі України» акції таких підприємств не підлягають продажу на сертифікатних аукціонах. Придбати їх має право обмежена категорія людей: найперше, це ті енергетики, які нині працюють, а також пенсіонери, які працювали на підприємствах енергокомплексу. А коли ділять лише «пиріг», до якого ще й обмежено доступ, то тут, зрозуміло, без бурі у склянці води не обійтися. Можливо, тому приватизація двох названих підприємств здійснюється безпосередньо центральним апаратом Фонду держмайна.

Тим часом на фондовому ринку картина діаметрально протилежна: тут цілковитий штиль. У серпні на аукціоні в обласному центрі вдалося зібрати лише 850 майнових приватизаційних сертифікатів. Це найменша кількість протягом року. У вересні торги йшли жвавіше, хоча цифра заявок (трохи більш як 1,5 тисячі) не йде ні в яке порівняння з тією, що була на початку року, —12.000. Через сертифікатні аукціони вже пройшли такі привабливі підприємства, як Могилів-Подільський машинобудівний завод, вінницькі — завод тракторних агрегатів, насіннєвий, кондитерська фабрика. Ті, що залишилися, схоже, мало цікавлять учасників аукціонів, тому виставляються вдруге, втретє... Від цього, щоправда, бажаючих доручити їм свої майнові сертифікати не більшає.

15 відсотків вінничан, схоже, взагалі махнули рукою на свої цінні папери. Термін їх отримання, як пояснили, знову продовжено (вкотре!). Цього разу до кінця нинішнього року. Втім, як прогнозують спеціалісти центру, ситуація від того не набагато поліпшиться. Адже майнові сертифікати не мають у людей довіри. Дивіденди на них рідко хто отримує. Декому не поталанило ще більше: підприємства, котрим вони довірилися, взагалі збанкрутували. То чи варто після цього дивуватися, що навіть серед тих, хто отримав свого документа на право власності, лише трохи більш як третина вклали його в акції підприємств, що приватизуються.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

СТАЛАСЯ сенсація: виробничо-комерційна фірма «Херсоннафтопродукт», як з'ясувалося, перебуває на межі банкрутства.

Сенсація!

Бензинова політекономія

Невже фірма, до складу якої входять 9 філій, понад 50 автозаправних станцій, 10 нафтобаз і яка є монополістом у південному регіоні, не встояла?

Ці питання не з розряду риторичних. На сьогодні «Херсоннафтопродукт» має понад 3 мільйони гривень боргів, що перевищує вартість її основних фондів. Звісно, коли це з'ясували ревізійні служби, почався пошук винуватців можливого банкрутства. Декотрі захотіли піти вивіреним шляхом — списати гріхи на керівництво, для чого здійняти галас на зборах, а декотрі шукають більш глибокі причини неуспіху.

Спеціалісти висловлюють два, на мій погляд, слушні припущення. Поперше, система і практика обліку матеріальних цінностей у фірмі, як зрештою сьогодні в багатьох підприємницьких організаціях, досить заплутана. Це ще раз підтверджує хоча б те, що в апараті «Херсоннафтопродукту» ніяк не можуть збагнути, куди поділися 9 мільйонів гривень, відправлені казахстанським партнерам.

По-друге, практика показує, що краще мати не численну армію дрібних, а одного, зате надійного партнера, яким є київська фірма «Вітал-тера». З початку року вона «провела» через Херсонську нафтобазу 11100 тонн нафтопродуктів і 5810 тонн дизельного пального передала до державного резерву для забезпечення збирання врожаю. Саме звітні документи цієї фірми, схоже, зможуть пролити світло на ділові стосунки обох партнерів, а отже, відвернути серйозні порушення в майбутньому. Але навряд чи станеться революція у нафтопереробній сфері, якщо місцеві правоохоронці будуть сторонніми спостерігачами.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Магазин на кордоні

Магазини безмитної торгівлі, добре відомі у світі як дюті-фрі, з'явилися на західних кордонах України ще п'ять років тому.

Підприємство «Львів-трейдинг», магазини якого вже працюють на прикордонних постах Львівщини, відкрило перший магазин на Бачівському прикордонно-митному посту біля Глухова, що в Сумській області. До слова, частину прибутку буде спрямовано на розвиток прикордонної інфраструктури. Такий магазин львів'яни відкриють і у Харківській області.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ-Укрінформ).

Очікується сертифікатна лихоманка

Прогноз регіону

НА ЧЕРНІГІВЩИНІ вже 87 відсотків мешканців отримали майнові приватизаційні сертифікати. Інші, очевидно, залишаться незатребуваними, бо бланки їх з усіх сільських ощадкас забрали до райцентру. А це створило додаткову перешкоду всім тим, хто ще до останнього моменту вагався: брати їх чи ні. Адже старенькі пенсіонери за нинішнього транспортного сполучення навряд чи поїдуть забирати сертифікат, прибутки від якого завтра малоймовірні.

За оцінкою експертів регіонального центру сертифікатних аукціонів, ще 40 відсотків тих, хто має на руках приватизаційні сертифікати, поки що їх нікуди не вклав. А до 31 грудня залишилося порівняно й небагато часу. Отже, незабаром розпочнеться сертифікатна лихоманка?

—Я думаю, — каже директор Чернігівського регіонального центру сертифікатних аукціонів Віктор Саєнко, — що пік придбання акцій приватизовуваних підприємств відбудеться аж у грудні, і не тільки тому, що це завершальний місяць. Річ у тому, що тоді буде виставлено на аукціон десь 20 хлібоприймальних підприємств, інші об'єкти, які, скажемо так, функціонуватимуть безбідно.

Фінансові посередники, зрозуміло, тому й не поспішають сьогодні заявляти про свої інтереси щодо виставлених на аукціон підприємств. Хоча останній аукціон засвідчив пожвавлення їх активності, та і власників сертифікатів. У вересні регіональний центр прийняв на 2000 сертифікатів більше, ніж у серпні. Найбільший попит мали акції Парафіївського цукрового заводу, «Чернігівавтотрансу», Чернігівського об'єднання автобусних станцій.

Фінансові показники тут дещо кращі, ніж в інших підприємствах. Хоча власникові сертифіката самостійно аналізувати якість запропонованих у вересні на аукціон об'єктів приватизації дуже важко. Практично всі підприємства збиткові, мають по 100—700 тисяч боргів. Та, як мовиться, на безриб'ї і рак — риба.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Від першої особи

Аркадій Мунтяну,

директор Чернівецького регіонального центру сертифікатних аукціонів:

— Йде до завершення акціонування підприємств Буковини. Сьогодні вже можна назвати ті з них, в які вклали найбільше приватизаційних сертифікатів мешканці Чернівецької області. Пальму першості було віддано акціонерним товариствам «Роси Буковини» та «Черемош».

Чим пояснити підвищений інтерес буковинців до акцій названих товариств? Передусім люди вкладали свої сертифікати тому, що ці підприємства навіть в умовах економічної скрути працювали більш-менш стабільно. Але ажіотаж до добра не привів — охочих отримати швидкі дивіденди виявилося занадто багато, що спричинило знецінення акцій. Ні «Черемош», ні «Роси Буковини» ще не ощасливили своїх акціонерів навіть копійчаними прибутками.

А що стосується підприємств, розташованих поза межами області, то буковинці знехтували їх. І це зрозуміло, адже людей настрахало те, що їм буде важко підтримувати зв'язки з акціонерними товариствами. Таку функцію могли б узяти на себе регіональні центри сертифікатних аукціонів. Однак держава не подбала про це. А жаль, у Чехії, наприклад, пішли саме таким шляхом. І приватизація від того лише виграла.

Записав Василь БАБУХ.

НЕДОСКОНАЛІСТЬ вітчизняного законодавства, відсутність приватної власності на землю і політична нестабільність у Криму, на думку голови Фонду майна автономної республіки Валерія Горбатова, — головні причини невдачі у процесах приватизації на півострові іноземних кампаній.

Кримські курорти зустрічають приватизаторів

Він повідомив, що за перші вісім місяців нинішнього року у Криму приватизовано 650 об'єктів, а до кінця року роздержавлять ще 360. На прес-конференції у Сімферополі В. Горбатов розповів, що Фонд майна автономії узгоджує питання про приватизацію в першому півріччі 1998 р. 30 санаторно-оздоровчих закладів, від чого бюджет може отримати щонайменше 15 млн. грн. Головний кримський приватизатор висловився проти повного роздержавлення всіх об'єктів курортно-санаторного комплексу, а їх у Криму налічується понад 600. Загалом, за словами В. Горбатова, автономна республіка за темпами приватизаційних процесів цього року посідає одне з перших місць в Україні.

Володимир ПРИТУЛА.

Крим.

Не вродило — погано...

Врожай-97

(Початок на 1-й стор.).

Деінде на це не зважили — почали збирання. Чим керувалися? Календарні строки для цього вже, мовляв, настали, не затягувати ж оте збирання до білих мух. До того ж розкрадають кукурудзу на корені, сторожів не напасешся. Ситуацію ускладнило й те, що в ряді підприємств не підготували до збирання старі «Херсонці».

У деяких господарствах схаменулися: ретельно обстежують кукурудзяні масиви, техніку пускають передусім туди, де висівали ранньостиглі сорти й гібриди, решту відкладають на потім, спішно налаштовані на роботу «Херсонці». Лагодять давно кинуті напризволяще «сапетки» (пристрої для сушіння качанів). Зібране й обмолочене зерно везуть уже не на токи, а просто з поля — на елеватори, де є потужне сушильне господарство.

Там, правда, не завжди зустрічають з розкритими обіймами. Не тому, що не хочуть виручити селян, — в одній же «зв'язці» працюють. А тому, що самі потрапили у вкрай складну ситуацію, не встигають зерно приймати й просушувати. По-перше, його, перезволожене, треба пропускати через сушилки, щоб потім можна було засипати на тривале зберігання, по кілька разів. По-друге — й це особливо бентежить — ситуацію не бажають враховувати енергетики: вони раз у раз вимикають електрострум.

На Вигодянському хлібоприймальному підприємстві Біляївського району, скажімо, де випало спостерігати чималі черги автомашин з кукурудзяним зерном, чи й половину доби електрострум є. Отож, сушильне господарство чимало часу простоює, а черги за ворітьми дедалі збільшуються. Керівники елеватора благають районні, обласні власті якось вплинути на енергетиків, та поки що безрезультатно. І такий стан справ, на жаль, не лише у Вигоді.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Британія вдячна за співчуття

Редакція отримала листа з Посольства Великобританії в Україні такого змісту:

«Після трагічної загибелі Діани, принцеси Валлійської, сотні тисяч людей з усього світу надіслали листи співчуття та подарунки принцеві Валлійському та принцам Уїльяму та Гаррі до Сент-Джеймського палацу в Лондоні. Кількість листів була надзвичайна, і принц Валлійський попіклувався про те, щоб було надіслано відповідь на більш як 300 тисяч листів, хоча їх було значно більше.

І тому принц Валлійський та молоді принци попросили мене повідомити народові України про те, що вони високо цінують всі ті добрі думки, які містяться в написаних до них листах, та надзвичайну щедрість, виявлену при передачі подарунків та квітів. Принц Валлійський та його сини надзвичайно зворушені співчуттям, яке вони знайшли в усьому світі та яке підтримало їх.

Принц Валлійський та його сини хотіли б, аби я висловив подяку та передав усім, хто їм написав, щирі найкращі побажання і запевнення в тому, що кожного листа було отримано із вдячністю.

З повагою, Рой С. Рів, посол Великобританії».

На знімку: принцеса Діана. Її смерть не залишила байдужими й українців.

Павло АНГЕЛУЦА, «Голос України» (з Бризбена)

ЩО БАГАТШИЙ, то менше сплачуєш податків?

ОСЬ уже п'ятий рік я сплачую податки в Австралії. Фінансовий рік тут закінчується 30 червня. Тож потім протягом чотирьох місяців кожний постійний житель країни, який заробив понад 5400 доларів, має заповнити податкову фінансову декларацію (таких — 11 млн. австралійців при населенні країни близько 18 млн.).

Австралійська податкова служба — надзвичайно поважна урядова організація. Насамперед тому, що, наприклад, протягом минулого фінансового року вона наповнила державну скарбницю на 99 млрд. австралійських доларів, натомість її утримання обійшлося у 2 млрд. До того ж організація дуже чисельна — 18 212 співробітників, і цей показник впливає на чіткість її роботи лише позитивно. Скажімо, річний звіт податкової служби мені привезли додому наступного дня після мого запиту!

Система податків у державі досить складна й постійно оновлюється. Є два шляхи «боротьби» з цим. По-перше, ви можете піти до відповідного фахівця чи викликати його додому (звичайно, не безплатно): він допоможе відповісти на 49 запитань податкової декларації. Другий спосіб — зробити це самотужки: якщо у вас немає складних фінансових справ і численних джерел заробітку, якщо ви достатньо володієте юридичною англійською мовою і можете прочитати 140-сторінкову книжку пояснень до податкової декларації... Та слід запам'ятати одне: самі ви заповнюєте документ чи ні, однак адміністративну або й навіть кримінальну відповідальність за неправильну інформацію нестимете особисто.

А контролюють платників податків тут досить пильно. Кожен австралієць має свій податковий номер, який повідомляє під час працевлаштування до приватної чи державної установи. За повної комп'ютеризації австралійської податкової служби, що її об'єднано в єдину комп'ютерну мережу, можна за секунди перевірити доходи більшості австралійців. Утім така інформація дуже конфіденційна — її несанкціоноване розголошення карається штрафом у 10 тисяч доларів чи навіть ув'язненням до двох років. Якщо людина не працює десь за наймом (скажімо, фермер у своєму господарстві), то має вести книжку своїх прибутків, яку може будь-якого дня і без попередження перевірити фінансовий інспектор.

У кінці фінансового року, заповнюючи фінансову декларацію, ви вказуєте всі свої прибутки й суму податків, що з вас стягнули протягом року, а також суму витрат, пов'язаних з роботою чи бізнесом, які податками не обкладаються (якщо вас уже «обклали», то їх буде повернено). Скажімо, якщо працюєте інженером, то до таких витрат належатимуть: придбання професійної літератури (яка тут відносно дорога) чи наукових журналів, канцелярські або поштові витрати, внески до профорганізацій, платня за іспити чи навчання (якщо вони безпосередньо пов'язані з вашою роботою) тощо.

Відсоток податку тут — «прогресивний». Тобто: якщо ви заробили за рік від одного до 5400 доларів, то не платите зовсім; від 5401 до 20700 доларів — платите 20 відсотків з кожного заробленого понад початковий податковий поріг долара і так далі. Однак і австралійська система не ідеальна. Той, хто заробляє справді великі гроші, часто знаходить (за допомогою високооплачуваних фахівців з питань оподаткування) шпарини у законодавстві й «рятує» прибутки від оподаткування — через складні схеми нових інвестицій, трастів, корпорацій тощо. Недавно місцева преса писала про безробітного: його скромні заощадження було заарештовано, бо завинив державі півтори тисячі доларів. Водночас газети розповідали про неоперативність фінансових інспекторів, які надто довго порпалися у справі одного бізнесмена, що заборгував податків на 2 мільйони доларів: поки податкові інспектори дісталися цих грошей, він устиг зняти їх зі своїх рахунків. Інколи австралійці сумно жартують: «Що багатший, то менше платиш податків...»

Хроніка. Факти. Події

● *Нікосія*

Зберігається статус-кво

«Кіпр та Греція будуть і надалі втілювати в життя укладену чотири роки тому угоду про спільну оборону, поки не знайдено справедливого вирішення проблеми острова», — заявив виконувач обов'язків президента й голова парламенту Кіпру Спірос Кіпріану. Він виступив у зв'язку з завершенням військових навчань греко-кіпрської Національної гвардії під кодовою назвою «Нікіфорос-97».

● *Вашингтон*

Злочину поки не виявлено. Продовжують копати

Міністр юстиції США Джанет Ріно вирішила продовжити до 2 грудня попереднє розслідування за підозрою Президента США Білла Клінтона в порушенні закону про збір передвиборчих пожертвувань. Незадовго до цього Джанет Ріно оголосила, що жодних фактів, що компрометують нинішнього президента, не виявлено. Але матеріали справи продовжують вивчати. Білл Клінтон висловив готовність відповісти на всі запитання, що цікавлять слідство.

● *Прага*

«Перша хвиля» підніметься ще вище

Президенти Чехії та Угорщини мають намір ініціювати розвиток «більш тісного» співробітництва у військово-політичній, торговоекономічній та культурній галузях між державами, які планують вступити до НАТО в складі «першої хвилі» у квітні 1999 року.

● *Пекін*

Приймайте нас таких, які ми є

КНР та США у формуванні своїх відносин мають залишити події на пекінській площі Тяньаньмень 1989 року, заявив представник МЗС КНР. Він також наголосив, що Китай та Сполучені Штати «покликані співробітничати і ділити загальну відповідальність за забезпечення миру, стабільності та процвітання в усьому світі». «У нас різні традиції, але щодо нас, то ми вважаємо: ця відмінність може бути подолана шляхом діалогу». Ці слова прозвучали у зв'язку з очікуванням візитом Голови КНР Цзян Цземіня до США.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

З усього світу

Коль вибирає обидві

Цього тижня у Лейпцігу відбувся черговий з'їзд правлячої у ФРН коаліції — Християнсько-демократичного союзу. Звичайно, головною дійовою особою на форумі був багаторічний лідер християнських демократів Гельмут Коль. Він виступив із «фундаментальною» промовою, в якій принагідно ще раз відмовився вибирати (як того вимагають його внутрішньопартійні опоненти) одну з двох посад: голови ХДС чи глави федерального уряду. Коль вибирає обидві.

Конгрес не згоден

Правляча й опозиційна коаліції конгресу Філіппін були єдині у вимозі до уряду — домогтися припинення страт за вироками шаріату на мусульманському півдні країни.

Влада «зобов'язана виявити твердість у забезпеченні законності», заявив голова сенату Блас Опле. До відкриття кримінальної справи проти катів закликав Міністерство юстиції сенатор від опозиції Хуан Понсе Енріле. В опублікованій спільній резолюції сторони підкреслили, що йдеться про проблему «хто представляє державність — уряд чи терористи?».

Минулого тижня на південному острові Мінданао за вироком мусульманського суду розстріляно 39-літнього мусульманина Сальватора Біманcаньо та 32-літнього католика Ігоя Переса за звинуваченням у «пограбуваннях та вбивствах». Вирок виконано публічно на площі бійцями Фронту ісламського звільнення Моро, який веде партизанську збройну боротьбу за незалежність мусульманського півдня від католицької Маніли.

Раніше цього року за рішенням шаріату на Мінданао було страчено п'ять осіб.

Продали вдало

Продано з аукціону військове містечко, у якому до виведення російських військ з Естонії було розквартировано полк імені Героя Радянського Союзу Олександра Матросова. За 18,6 млн. естонських крон (майже 1,3 млн. дол. США) власником розміщених у столиці республіки 12 казарм, житлових будинків та інших споруд стала місцева фірма з торгівлі нерухомістю.

Новий власник має намір скласти детальний план території колишнього військового містечка, а власне споруди, загальна площа яких становить понад 185 тис. кв. м, буде перепродано якимсь «зацікавленим особам».

Вирішивши долю військового містечка в Таллінні, Естонія, як і раніше, шукає застосування багатьом іншим колишнім військовим об'єктам, залишеним російською армією. Поки не вдається включити в «цивільний оборот» ряд колишніх російських військових аеродромів та їхню інфраструктуру.

Перезимуємо!

ЕКС-ДОНОР ПОТРЕБУЄ ВЛИВАННЯ

Потужності донецьких електростанцій використовуються на 20 відсотків

(Початок на 1-й стор.).

КІЛЬКА тижнів тому споживачі відчули на собі наслідки ще одного «сюрпризу»: під загрозою розвалу системи припинив «підживлення» Донеччини східний сусіда. Після роз'єднання української й російської енергосистем в області почалися аварійні відключення електроенергії. Перший удар, як це завжди буває, прийняли на себе не найбільші боржники, а селяни й мешканці міських житлових кварталів — і це в той час, коли побутові потреби населення «тягнуть» всього лише 6 відсотків загального обсягу. За таких обставин перспективи найближчої зими виглядають темними в буквальному розумінні цього слова.

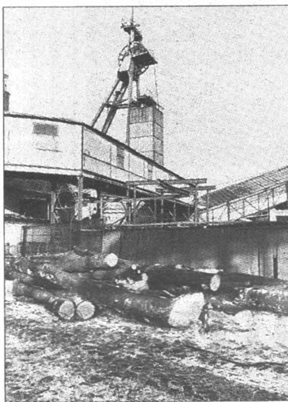
РОЗНАРЯДКИ щодо поставок палива вугільники не виконують, — констатує комерційний директор державної енергокомпанії «Донбасенерго» Василь Клоченко. — Не вдається створити не те що зимових, навіть експлуатаційних запасів. На Зуєвській ДРЕС-2, куди вугілля відправляють п'ять холдингових компаній, палива залишилося трохи більше ніж на дві доби. Ось свіжа інформація: за останню добу із належних 7 тисяч тонн вугілля станція отримала 4,3 тисячі. На інших становище не таке критичне, але робота одним-двома блоками вже стає нормою.

Встановлена потужність п'яти теплових електростанцій області — 10 мільйонів кіловат — використовується відсотків на двадцять. У порівнянні з минулим роком область знизила виробництво електроенергії на 22 відсотки. Головною причиною є відсутність коштів на закупівлю палива. Незважаючи на всі постанови уряду, які зобов'язують споживачів розраховуватися живими грошима, ними енергетики області отримують трохи більше 6 відсотків оплати. Решта — бартер або борги, що вже перевалили за 540 мільйонів гривень.

Як запевнили в компанії «Донбасенерго», у вересні—жовтні надійдуть 60 тисяч тонн мазуту, яких буде достатньо для безперебійної роботи протягом місяця. Оголосивши надзвичайне становище на енергоринку, міністерство організувало централізоване постачання мазуту, що значно полегшило завдання місцевим енергетикам: рівень запасів рідкого палива на станціях теж на критичній позначці.

У паливному балансі області все ж переважає вугілля: його доля становить 68 відсотків, у той час як на газ припадає 27 і на мазут — 5 відсотків.

— Енергетики ніяк не розраховуються за спожите вугілля, — пояснює заступник міністра вугільної промисловості України Віктор Шипачов. — Ось головна причина. В принципі, це їхні проблеми, і самі енергетики повинні вирішувати питання отримання коштів за відпущену електроенергію й закуповувати за них вугілля. Але вони цього взагалі не роблять. Знають, що уряд вимагатиме з вугільників все одно, а енергетики начебто будуть збоку. Неприпустимий факт, тим більше в ринковій економіці.

Завдання щодо постачання енергетичного вугілля уряд встановив у обсязі 68,5 тисячі тонн щодоби, із них 28 тисяч тонн — на електростанції Донеччини. Варто відзначити показову деталь: щойно енергетики стали хоч якось розплачуватися за вугілля, обсяг щодобових поставок палива зріс на 10 тисяч тонн.

— Усі рішення, які приймалися щодо виділення коштів з державного бюджету, цього року виконуються, —підкреслює Віктор Костянтинович. — У тому числі й фінансування державного замовлення на енергетичне вугілля. Таке замовлення буває не щомісяця, але воно здорово ініціює збільшення обсягів видобутку. Адже не можемо ми змусити керівника просто так віддати паливо комусь. Самі ж критикуємо директорів за те, що відвантажують вугілля без грошей. А механізм оплати не працює.

Оскільки кон'юнктура склалася не на користь енергетичного вугілля: попит на нього сезонний, а живі гроші одержати проблематично, — на початку року гірники настійливо вимагали встановити 100-відсоткове державне замовлення на паливо. Уряд з такою пропозицією не погодився як із нерินковою, але шахти, що видобувають енергетичне вугілля, отримали більшу держпідтримку, ніж «коксівники». Інша справа, що й цієї дотації замало.

Адміністративне рішення щодо оплати електроенергії грошима не виконується ніяк. Щоправда, половину розрахунків суміжникам було дозволено здійснювати взаємозаліком: адже постачаючи щодоби 70 тисяч тонн палива, гірники споживають електроенергію у кількості, еквівалентній 35 тисячам тонн. Решту ж енергії, котру пропонують як оплату, на хліб не намажеш. А для того, щоб розрахуватися нею з іншими кредиторами, шахта повинна придбати ліцензію.

ЧАСТОТОМІР на столі в заступника голови облдержадміністрації Анатолія Близнюка показує 49,85: ранковий пік пройдено. Небо за вікном світлішає і, вловивши момент, господар кабінету піднімається й вимикає світло.

— Вугільники області винні за електроенергію 250 мільйонів гривень. Енергетики за спалене вугілля —270 мільйонів. Начебто якийсь паритет існує. Але формула взаєморозрахунків: 50 відсотків — бартер, 50 — гроші, — не спрацьовує. Вважаю, в цьому немає вини ані енергетиків регіону, ані вугільників: питання повинні розв'язати два міністерства і Кабмін. І такі пропозиції ми подали.

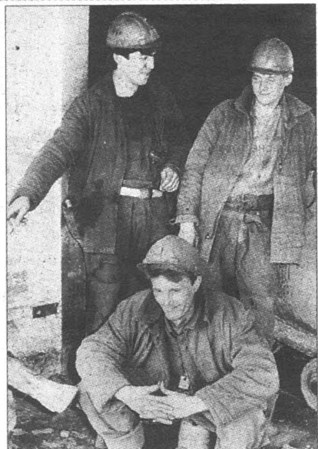
Але для початку, — продовжує Анатолій Михайлович, —вугільники повинні навести порядок у себе. Були в мене на прийомі і представники донецької шахти імені 60-річчя Радянської України. Арифметика така: 56 гривень — оптова ціна вугілля, яке вони видобувають. Плюс 30 гривень — дотація з бюджету, разом 86 гривень. А собівартість палива тут становить 112 гривень! Тобто чим більше видобувається, тим більше збитків.

Структуру енергоспоживання області раціональною ніяк не назвеш. Майже 80 відсотків усієї електроенергії поглинає промисловість, тоді як на опалення й побутові потреби припадає лише 6 відсотків, але від аварійних і «віяльних» відключень страждають (насамперед) громадяни: більшість підприємств має аварійну броню. У свою чергу, понад 43 відсотки електроенергії використовується для відновлення самого паливно-енергетичного комплексу, а 35 відсотків — на потреби металургії.

Загалом споживання електроенергії знижується повільніше, ніж обсяги промислового виробництва. Нині в облдержадміністрації розробляють власну програму економії електроенергії, аналогічних зобов'язань вимагають і від кожного підприємця. Та привести у відповідність витрати і прибутки може лише збільшення обсягів виробництва і докорінна реконструкція індустріальних гігантів.

Кілька років тому на одному з великих металургійних комбінатів області взялися за грунтовне технічне переозброєння. Західні експерти, залучені до вироблення стратегії оновлення, наполягали на будівництві електросталеплавильного цеху: від мартенів світ давно відмовився. Пропозицію відкинули через суто «нашу» причину, підприємству встановлено ліміт споживання електроенергії і обмеження в години ранкового і вечірнього максимуму. Технічний прогрес ми штовхаємо своїм, не схожим на інші, шляхом.

Ще пару років тому місцеві енергетики, вільних потужностей у яких предостатньо, активно працювали за давальницькою схемою на імпортному вугіллі. Паливо привозили з Росії, туди ж відправляли вироблену енергію. Не дуже патріотично, зате прибутково. Та обмеження, накладені на операції з давальницькою сировиною, а також встановлення податку на додану вартість на російське вугілля зробили його неконкурентоздатним на українському енергоринку. Але, як уточнюють компетентні джерела, лише в тому випадку, якщо діяти за законом. У той же час не секрет, що компанія «Донбасенерго» отримує від комерсантів пропозиції взяти російське паливо за нижчу ціну — і про шляхи його походження можна тільки здогадуватись. Тобто одержання прибутку від таких операцій можливе не лише теоретично.

ПОБУТУЄ думка, нібито вітчизняне вугілля саме по собі не горить, тож доводиться щедро здобрювати його мазутом. Як запевнили вашого кореспондента в Міністерстві вугільної промисловості, в галузі достатньо збагачувальних фабрик, щоб енергетичне вугілля довести до такої кондиції, коли мазут стає не потрібен взагалі. Наприклад, технологія, що використовується на Вуглегірській ДРЕС, дозволяє спалювати вугілля із зольністю до 28 відсотків. Але вартість збагаченого палива на 10 відсотків вища від звичайного, а зайві клопоти ніяк не компенсуються. Так що про здешевлення електроенергії за рахунок економії можна тільки мріяти.

Статус «почесного донора» виявився не довічним: якщо в кращі роки третину виробленої енергії Донеччина відправляла сусідам, то сьогодні п'ять електростанцій не в змозі забезпечити навіть ліміт, виділений області. Констатацією сумного факту можна було б і обмежитися, якби не одне «але». Акції генеруючих компаній невпинно зростають у ціні. В той час, як енергетики скаржаться на всіх і все, такий ажіотаж видається невиправданим. Віднедавна скупники атакують прохідні місцевих ДРЕС, пропонуючи власникам акцій позбутися їх за досить пристойну ціну. Навряд чи такий крок можна розцінювати як вияв благодійності до людей, що місяцями не бачать зарплати. Енергетичний ринок гарантує високі прибутки, і якщо держава таку можливість упускає, шанс у майбутньому використають більш підприємливі люди. Втім, чому в майбутньому? Уже зараз...

На найбільших підприємствах регіону вироблено плани дій у разі повного відключення електроенергії. Це той випадок, коли для невиконання плану треба докласти більше зусиль, аніж для його здійснення.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Замкнене коло Городні...

ГОРОДНЯ — один з типових райцентрів-середнячків Чернігівщини. Щоправда, кризові явища в економіці країни уразили його, можливо, більше, ніж інших. Припинила функціонування військова частина, і сотні військовиків залишилися без надійної роботи. До цього ж збанкрутував телевізійний завод «Агат» — майже 2000 висококваліфікованих працівників стали безробітними, майно підприємства розпродується.

Зрозуміло, бюджетна ситуація у невеличкому місті від того не поліпшилася. Навпаки, кількість городнянців, які потребують соціального захисту, субсидій, значно зросла. 1 і 4 вересня вчителі пікетували райадміністрацію. Загальний борг у зарплаті бюджетникам перевищив 1 мільйон 565 тисяч гривень.

Тим часом на порозі зима, розпочинається опалювальний сезон. Як вижити, не захолонути місту, району в таких умовах?

Дещо в районі робиться. Практично забезпечено паливом сільські школи, лікарні. Влада домовилася з вугільними підприємствами Донецької області про бартер картоплі на паливо у співвідношенні одна тонна крохмалисті до шести — вугілля. Заготовляють з такою самою метою й кріпильний ліс.

Однак загалом через брак коштів у бюджеті залишається напруженою ситуація з початком опалювального сезону в райцентрі. Всі відповідальні за нього сторони практично перебувають у стані конфронтації, ультиматумів.

—У червні ми від'єднані РЕСом від електропостачання через 15 тисяч боргу, — повідомив майстер городнянської дільниці «Облтеплокомуненерго» Юрій Солоха.— Не можемо подати з цих причин теплу воду у будинки, школи. Цей борг для нас смішний. Адже нам споживачі винні 875 тисяч гривень! Але важко сказати, чи повернуть його... Ми вже не одержуємо зарплати місяців зо три.

У житлово-експлуатаційній дільниці щодо цього теж песимістичний прогноз.

—Обслуговуємо 111 будинків з 725 квартирами, —ділиться наболілим начальник ЖЕД Марія Товста. — Наш борг дільниці «Облтеплокомуненерго» становить 170 тисяч гривень. Ви думаєте, що це люди нам заборгували? Таких — відсотків 5. Навіть при тому, що місто практично безробітне, мешканці в основному регулярно сплачують кошти за обслуговування. Проблема в тому —які вони. Адже 90 відсотків городнянців мають право на субсидії. Тож виходить, що за двокімнатну квартиру сім'я платить не 80—90 гривень, а 20 і менше. Різницю взялася погасити держава. Та за два роки ми не отримали жодної копійки. Держава нам заборгувала 233 тисячі гривень за субсидії. І тому зараз перебуваємо на картотеці. Грошей для розрахунку не маємо. Підключать тепло — знову будемо працювати в борг...

У міськраді неспроможні розв'язати й частки згаданих проблем.

—Причина проста, — зазначає заступник голови міськради Федір Кундін, — у бюджеті міста субсидії не передбачено. Взагалі міський бюджет отримує 330 тисяч дотації, і цього не вистачає, щоб вчасно розраховуватися хоча б з освітянами.

Замкнене коло? Схоже, так. І, ясна річ, воно само собою не розірветься, якщо в Городні не розпочнуть працювати на повну силу підприємства, не буде створено нові робочі місця, не розшириться коло платників податків — поповнювачів державної скарбниці.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Городнянський район,
Чернігівська область.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Гідросила»

1. Характеристика емітента

Фірмове найменування емітента: відкрите акціонерне товариство «Гідросила».

Місцезнаходження товариства — 316050, Кіровоград, вул. Братиславська, 5.

Дата заснування — 04.03.1994 р. наказом Мінмашпрому України № 345 шляхом перетворення державного підприємства Кіровоградського заводу «Гідросила». Товариство зареєстровано реєстраційною палатою Кіровоградської міської ради народних депутатів 23 березня 1994 року, реєстраційний № 00657-АТ1.

Історична довідка: підприємство більш як 40 років спеціалізувалося на виробництві гідроагрегатів, накопичило дуже високий інтелектуальний і матеріальний потенціал у цій галузі й володіє великими конкурентними перевагами вищого порядку саме в цьому напрямі виробництва гідроагрегатів. Це і в майбутньому залишається основним у діяльності підприємства.

ВАТ має потужний конструкторський підрозділ з експериментальною базою і лабораторіями, що спеціалізуються на проектуванні гідросистем мобільних машин і гідроагрегатів до них.

Абсолютна більшість вироблюваних агрегатів —оригінальні розробки спеціалістів підприємства, які мають більше 100 патентів колишнього Союзу і зарубіжних держав.

Предметом діяльності ВАТ є:

— розробка, освоєння виробництва та серійний випуск гідравлічних трансмісій, гідро-, водо- та маслонасосів;

— інші види діяльності відповідно до статуту ВАТ.

Основні дані бухгалтерського балансу за станом на 01.07.97 р., підтверджені висновком філії аудиторської фірми «Аналітик» у Кіровограді «Аналітик-Гард» (ліцензія АБ № 000030, видана Аудиторською палатою 24.02.94 р.).

АКТИВ	на 01.01.97 р. (тис. грн.)	на 01.07.97 р. (тис. грн.)
1. Основні засоби	87457	78127
2. Вкладення в незавершене будівництво	113428	113198
3. Запаси та затрати	24197	24134
4. Грошові та інші оборотні кошти	2840	2087
5. Дебіторська заборгованість	2937	3926
БАЛАНС	*230859*	*221472*

ПАСИВ	на 01.01.97 р. (тис. грн.)	на 01.07.97 р. (тис. грн.)
1. Статутний фонд	914	914
2. Інші фонди	222891	214380
3. Розрахунки та інші пасиви	1918	1528
4. Кредиторська заборгованість	5136	4650
БАЛАНС	*230859*	*221472*
Балансовий прибуток	**2055**	**1298**

Опис ділової діяльності емітента

Товариство здійснює свою діяльність на підставі діючого статуту.

Основним завданням діяльності товариства є розробка, освоєння виробництва та серійний випуск гідравлічних трансмісій, гідро-, водо- та маслонасосів до сільськогосподарської та автотракторної техніки дорожніх машин, а також інші види діяльності, що передбачені в статуті та не суперечать діючому законодавству.

Статутний фонд товариства становить 913750 (дев'ятсот тринадцять тисяч сімсот п'ятдесят) гривень.

Спискова чисельність працюючих на 04.07.97 р. — 3253 чоловіка.

Основні професійні дані керівних працівників:

Генеральний директор ВАТ «Гідросила» — Бугрєєв Гарій Васильович, освіта вища, кваліфікація інженер-механік, виробничий стаж — 37 років, службовий телефон 27-24-42.

Головний бухгалтер — Ковилецький Валерій Олексійович, освіта вища, кваліфікація — математик-обчислювальник, виробничий стаж — 23 роки, службовий телефон 27-32-53.

Головною метою діяльності товариства є задоволення суспільних потреб у різних видах продукції, товарів, послуг, отримання прибутку і на його основі розширення виробництва і реалізації виробничо-економічних і соціально-культурних інтересів акціонерів товариства і осіб, що працюють за наймом.

Обсяг реалізації продукції, виробленої згідно з предметом діяльності, визначеним статутом товариства, у I півріччі 1997 року становив 13747 тис. гривень, випуск товарної продукції в діючих цінах — 15697 тис. гривень, собівартість товарної продукції — 13487 тис. гривень, витрати на 1 грн. товарної продукції —85,92 коп., рентабельність продукції — 16,4%.

II. Дані про емісію акцій

Випуск акцій ВАТ «Гідросила» зареєстрований 28 грудня 1994 року Кіровоградським облфінвідділом, реєстраційний № 58-V, кількість випущених акцій —1827500 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 0,50 гривні кожна на загальну суму статутного фонду — 913750 (дев'ятсот тринадцять тисяч сімсот п'ятдесят) гривень.

Рішення щодо приватизації корпоратизованого об'єкта —ВАТ «Гідросила» прийняте Фондом Державного майна України (наказ № 60-ДПК від 07.02.95 року).

План розміщення акцій затверджено наказом Фонду Державного майна України № 189-ПРА від 09.11.95 року, яким передбачено термін розміщення — початок IV кв. 1995 року, закінчення 1 кв.1996 року, уточненим планом, який затверджено наказом ФДМУ № 966 від 21.08.96 року, передбачено продаж акцій за компенсаційні сертифікати в період II—III кв. 1996 року.

Фактично розміщено акцій відповідно до затверджених планів:

	Кількість	Частка у статутному фоні %
1. Пільговий продаж акцій,	148484	8,12
у тому числі працівникам підприємства:		
— за приватизаційні папери	30975	1,69
— за готівку	19730	1,08
Громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій відповідно: статті 25 Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств»		
— за приватизаційні папери;	3654	0,20
— за готівку	2750	0,15
п.9 Указу Президента України від 15.06.93 року № 210/93	91375	5,00
2. Пільговий продаж акцій керівництву об'єктів приватизації відповідно до пп. 13, 14 Указу Президента України від 19.03.96 р. № 194/96		
— за компенсаційні сертифікати	35720	1,95
3. Продаж акцій громадянам України та фінансовим посередникам:		
— за приватизаційні папери	491358	26,89
4. Продаж акцій на спеціалізованому сертифікатному аукціоні громадянам України та фінансовим посередникам		
— за компенсаційні сертифікати	539858	29,54
Усього реалізовано	1215420	66,50
5. У проекті плану розміщення акцій передбачено продаж пакету акцій на некомерційному конкурсі протягом IV кв. 1997 р. та I кв. 1998 років		
— за готівку	548250	30,00
6. Продаж акцій на Українській фондовій біржі		
— за готівку	63830	3,50
РАЗОМ	*1827500*	*100,00*

Право голосу на загальних зборах акціонерів надається акціонерам або їхнім представникам за принципом: 1 акція — 1 голос. Обмежень на обіг повністю сплачених акцій не передбачено.

Дивіденди нараховуються на номінальну вартість акцій.

Рішення про виплату дивідендів, порядок, строки та розміри виплачуваних дивідендів встановлюються загальними зборами акціонерів, які скликаються для затвердження річних звітів.

Виплата дивідендів по акціях здійснюється один раз на рік за адресою: Кіровоград, вул. Братиславська, 5, ВАТ «Гідросила», або поштовим переказом, як зазначено в анкеті акціонера.

III. Організація передплати

Пільговий продаж акцій ВАТ «Гідросила» проводиться комісією, затвердженою Фондом Державного майна України згідно з затвердженими планами розміщення акцій.

Продаж акцій за ПМС та компенсаційні сертифікати громадянам України та фінансовим посередникам проводиться через регіональні центри сертифікатних аукціонів після публікації в газеті «Відомості приватизації» інформації про продаж акцій ВАТ «Гідросила».

Претензії осіб, які придбали акції до опублікування інформації, приймаються протягом 15 днів з дати опублікування інформації.

IV. Чинники ризику

Неплатоспроможність споживачів продукції і послуг товариства, ризик економічних змін та змін в чинному законодавстві.

Генеральний директор акціонерного товариства «Гідросила» Г. В. БУГРЄЄВ.

Інформація про діяльність АКБ «Київ» за 1996 рік

Дані про емітента

Найменування емітента	Акціонерний комерційний банк «Київ»
Код ЄДРПОУ	14371869
№ свідоцтва про державну реєстрацію та дата видачі свідоцтва	№ 171 від 19.05.1993 р.
Місцезнаходження	м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 16-22
Телефон	221-26-09
Телефакс	225-31-83
Основні види діяльності	банківська
Кількість акціонерів	181
Кількість власників облігацій	11
Чисельність працівників	353
Статутний фонд	4.191.856 грн.
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	4.191.856 — 100%
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	—
Дата проведення останніх зборів акціонерів	03.04.1997 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	—
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход за його цінними паперами	—
Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони будуть виплачуватися	дивіденди за 1996 р.

Основні фінансові показники

ПОКАЗНИК	РІК Звітний	РІК Попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) з врахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору, тис, грн.	17.599,4	4.769,9
2. Балансовий прибуток (збиток) тис. грн.	3.712,8	740
3. Всього по активах балансу, тис. грн.	60.635,9	29.116
4. Всього зобов'язань, тис. грн.	21.266,6	7.368,5
5. Статутний фонд, тис, грн. (довідково: номінальна вартість акції)	4.191,9	1.100
6. Нерозподілений прибуток, тис. грн.	—	—
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію, грн.	1,40	—
8. Дивіденди, нараховані на одну просту акцію, грн.	0,42	—

Підприємство МП «Гарант Сервіс», код ОКПО 19495102 ліквідується. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за телефоном 268-72-26.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым по заявлению ГНА в Сиферопольском районе возбудил дело № 2563-8 о признании банкротом фирмы «Дал» (Симферопольский район, с. Украинка, ул. Осипова, 33а; расчетный счет 644345 в СФ КБ «Приватбанк», МФО 384436, ОКПО 22262976).

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями в течение месяца со дня опубликования объявления по адресу: 333000, Автономная Республика Крым, ул. К. Маркса, 18, Арбитражный суд Автономной Республики Крым.

Спростування

3 жовтня 1997 р. в нашій газеті надруковано оголошення про реорганізацію Київського обласного підприємства автобусних станцій 13299 з посиланням на наказ міністра транспорту України №339 від 19.09.97 р.

Відповідно до ухвали Арбітражного суду м. Києва від 24.09.97 р. дія наказу Мінтрансу зупинена, а тому надрукована інформація не відповідає дійсності.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, Хмельницький, пл. Незалежності, 1) порушив справи про банкрутство:

190-Б/5, ПВКФ «Хмельницькпромторгсервіс» (Хмельницький, вул. Зарічанська, 36/3, кв. 90; р/р 3644346 в Укрсоцбанку, МФО 315018);

237-Б/4, ПФ «Наїм» (Хмельницький, вул. Кам'янецька, 112/2, к. 448; р/р 468989 у Градобанку, МФО 315762);

206-Б/2, КМП «Інвалід» (Хмельницький, вул. Заводська, 12; р/р 1468543 в Укрінбанку, МФО 315397);

205-Б/2, ТзОВ «Заготівник» (Хмельницький, вул. Інститутська, 6; р/р 1467376 у Промінвестбанку, МФО 315278).

Заяви санаторів та претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Сімферополь*

Страйк як «ліки» для економіки?

Завтра кримські профспілки мають намір взяти участь у другому етапі всеукраїнської акції протесту проти невиплат заробітної плати та зниження життєвого рівня.

За словами голови ради федерації незалежних профспілок автономії Валерія Арбузова, вимоги носять суто економічний характер, адже сума невиплат в Криму зростає. Нині в боржниках майже 1800 госпрозрахункових підприємств і понад 600 бюджетних організацій.

А тим часом на Донеччині тринадцять гірників шахти «Піонер» виробничого об'єднання «Добропіллявугілля» вже чотири доби не піднімаються на поверхню. Причиною акції протесту під землею є семимісячна заборгованість у зарплаті.

● *Київ*

Підступне «тихе полювання»

Міністерство охорони здоров'я України зареєструвало 1342 випадки отруєнь грибами. 99 чоловік (з них 37 дітей) померли. На жаль, жодні попередження про небезпеку вживання цих дарів лісу не зупиняють прихильників «тихого полювання»: щодоби кількість постраждалих зростає. Найбільше їх у Закарпатській (151), Дніпропетровській (147), Луганській (116) областях.

● *Черкаси*

Замість пенсії – продукти

У Шполянському районі на Черкащині відкрито 28 пунктів видачі продуктів харчування пенсіонерам, яким заборгувала держава. Таке рішення прийняв районний відділ Пенсійного фонду України. У рахунок пенсій можна також одержати торфобрикет, вугілля, зерно пшениці. Такий «взаємозалік» здійснюється на добровільних засадах.

У такий спосіб вже ліквідовано заборгованість на суму 80 174 гривні. Послугами нових розрахунків скористалися близько трьох тисяч пенсіонерів. Досвід шполян наслідують в інших районах області.

● *Ужгород*

Солеблоки для астматиків

Солотвинський солерудник, що на Закарпатті, славиться широким вибором солей, які тут і видобувають. Підвищеним попитом в українських та зарубіжних споживачів користується сіль харчова звичайна, йодована, технічна, а віднедавна й лікувальна. Новинка адресована хворим на астму. Солеблоки охоче беруть для цих цілей алергологічні заклади країн Прибалтики, Словаччини, Чехії.

З огляду на це рудник планує до кінця року помітно наростити обсяг своєї нової продукції.

Спонсор лотереї «ГУ»-97

Чому сумно богу радості Діонісу

У Сімферополі нещодавно відкрито другий фірмовий магазин кримської винробної фірми «Діоніс». Простору залу оформлено тут у вигляді величезної дубової бочки.

Вибір натуральних, високого гатунку напоїв — величезний. Не лише традиційні діонісівські хереси, портвейни, мускати, а й «омедалені» вина Массандри, Магарача, Нового Світу, Золотої Балки, Інкерманського заводу марочних вин. Усі види кримських коньяків.

Організація фірмової торгівлі має нині не тільки комерційну мету. Вона захищає покупця від численних підробок, небезпечних для здоров'я, а то й життя.

Та розповідь директора «Діоніса» Олександра Володимировича Голубєва вийшла невесела.

— Нині податки становлять 65% у відпускній ціні нашої продукції, — каже він. — Як розвиватись? Лише в затрати на виробництво включено 13 видів різних зборів і податків. Тому ми, тяжко працюючи, приречені лише на виживання.

У той час, коли наш державний завод з останніх сил намагається чесно вижити, поруч, як гриби після дощу, ростуть підпільні структури, лінії розливу, які до всіх бід додають ще й проблему неякісної, фальсифікованої продукції. З цим валом підробок борються так невміло, що складається враження, наче боротись і не збираються.

— Придбавши підробку з нашою етикеткою, наступного разу людина вже не купуватиме вино фірми «Діоніс», — підкреслює О. Голубєв. — Через місяць ми введемо на етикетці захисний знак. Якщо його нагріти — він зникає, охолонувши — з'являється знов. Проте суть не в способі захисту. Сенс у тому, щоб нарешті запрацював український закон про вино, а Кримінальний кодекс поповнився відповідними статтями за фальсифікацію продукції.

Нині кожне рішення призводить до погіршення ситуації на підприємствах. З'являється закон, і відразу обростає купою підзаконних актів. Працювати за таких умов надзвичайно важко. Адже весь цей вал інформації наші фахівці охопити не в змозі. Добре, якщо ці документи знайдеш у відкритій пресі. Але значна частина їх іде інструктивними листами через податкову інспекцію, минаючи підприємця-виробника. Перевіряльники ж кажуть: ви порушили лист. А ми про його існування й не здогадувались. Складається враження, що таку інформацію від нас приховують навмисно. Різні перевіряльники на підприємстві практично щотижня. Роботу районної податкової адміністрації перевіряє міська, слідом за ними чекай податкову інспекцію автономії. Щоразу наші фахівці відволікаються від роботи. Натомість готують для перевірки документи, довідки, підписують акти. А от тіньові структури або не перевіряють зовсім, або вони відкуповуються, щоб не помічали зловживань. На тих, хто працює відкрито, лягають нові навантаження, зокрема й штрафні санкції.

Потужності нашого заводу дають змогу випускати 1 млн. декалітрів вина на рік. Колись така кількість розливалась і продавалась буквально з коліс. Сьогодні випускаємо вп'ятеро менше. Ми відрізані від величезного ринку країн СНД, куди ще 4 роки тому експортували більш як 60% своєї якісної продукції (нині — ледь 4%). Українські вина вже майже повністю витіснила з російського та інших ринків молдавська продукція. Адже там прийнято довгострокову програму з розвитку виноробства, тамтешні підприємства платять половинні податки, акциз, ПДВ. Гроші залишаються на розвиток виробництва вина. Ще й зуміли отримати іноземні кредити у кілька десятків мільйонів американських доларів. Ці гроші вкладено в супернові лінії розливу, красиві етикетки, пляшки, корки сучасного дизайну.

«Діоніс» у цьому був перший в Україні. Та це зробили за кошти орендарів, а не завдяки державній підтримці.

Українські вина — чудові, конкурують на рівних з іспанськими, французькими, кіпрськими, угорськими... Лише за останні роки наш херес здобув на міжнародних конкурсах близько 10 медалей. Прекрасні відгуки іноземних фахівців і про сухі інкерманські вина, не кажучи вже про десертні, лікерні вина Массандри, Магарача. Вони стоять поруч з кращими світовими витворами митців виноробства. Ця слава не повинна занепасти.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

А тим часом

Кримські вина поповнили французьку колекцію

Унікальна колекція вин, володарем якої є президент Міжнародної академії рідкісних вин Мішель-Жак Шассей, поповнилася сонячними напоями, виготовленими в об'єднанні «Массандра». Відомий у світі французький колекціонер придбав їх на аукціоні «Сотбі» у Лондоні. Нещодавно пан Шассей навідався до Ялти для детальнішого знайомства з массандрівською продукцією та її авторами. За визнанням гостя, з усіх продегустованих вин йому найбільше сподобались мускат «Магарач» 1992 року, бастардо «Магарач» та кагор «Массандра». Саме вони й поповнили його колекцію, яка вже налічує понад 15 тисяч пляшок вин з різних країн світу. Найстарішому з них — 262 роки, а пляшка найдорожчого коштує 250 тисяч франків.

Мішель-Жак Шассей дав високу оцінку діяльності кримських виноробів, зазначивши, що за умови належної реклами, якій він сприятиме, їхня продукція матиме неабиякий попит на світовому ринку.

На аренах країни і світу

Шашки. У Києві закінчився матч за звання чемпіона світу з міжнародних шашок серед кадетів. Змагалися Олег Черняк (Україна, Дніпропетровськ) та Фархад Гусейнов (Азербайджан). Було призначено шість партій. Але до цього справа не дійшла. Після нічиєї в першій партії українець виграв дві наступні, а в двох останніх зробив нічиї. Отже, 3,5:1,5 на користь Олега Черняка.

Плавання. Світовий рекорд на дистанції 400 м комплексним плаванням — 4.36,10 встановила 16-річна китаянка Чень Ян на чемпіонаті КНР у Шанхаї. Попереднє найвище світове досягнення на цій дистанції протрималося аж 15 років. 1982 року встановила Петра Шнайдер з НДР.

Боротьба. Відбулася установча конференція федерацій вільної та греко-римської боротьби України, об'єднаних в асоціацію. Президентом АСБУ знову обрано Бориса Савлохова. Віце-президентом од «вільників» став начальник управління Держкомспорту України Василь Заброда, а від «греко-римлян» — Ян Димов, відомий журналіст.

Баскетбол. Цікавим видався матч української суперліги в Донецьку, де місцевий «Шахтар» узяв гору над київським клубом «Денді-Баскет» — 86:72. А турнірну таблицю змагання очолює одеська «БІПА-Мода-СКА» — 10 очок. Далі йдуть: «Денді-Баскет» — 9, СК «Миколаїв» — 8, «Будівельник» (Київ) — 7, «Шахтар», «Феро» (Запоріжжя) — по 6, ЦСКА-«Ріко» (Київ), «Спартак» (Луганськ) — по 5, «Нафтохім-Аваль» (Біла Церква) — 4.

Легка атлетика. У Будапешті завершився календарний конгрес Європейської асоціації легкої атлетики (ЄАА). Ухвалено рішення, що чемпіонат Європи 2002 року відбудеться в Мюнхені (Німеччина).

Кращими легкоатлетами континенту-97 на конгресі визнано німецьку штовхальницю ядра Астрід Кумбернусс і датчанина кенійського походження Уілсона Кіпкетера — рекордсмена світу з бігу на 800 м.

Хто не ласий на ковбаси

Таку гору ковбас і копченостей (на знімку) «видає» Запорізький м'ясокомбінат.

Милуєшся ідеальною чистотою у виробничих цехах. Тут механізовано всі процеси для виготовлення м'ясних виробів.

Статус власника дав змогу підприємству вийти на внутрішній ринок повноцінним виробником.

Показником авторитету його м'ясної продукції є мережа фірмових магазинів та торговельних точок у інших областях.

Запорізький м'ясокомбінат в умовах конкуренції торує свій шлях до споживача послідовно: щороку витрачає на розвиток 121,5 млн. американських доларів.

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДІНАУ).

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 247908.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311195.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.